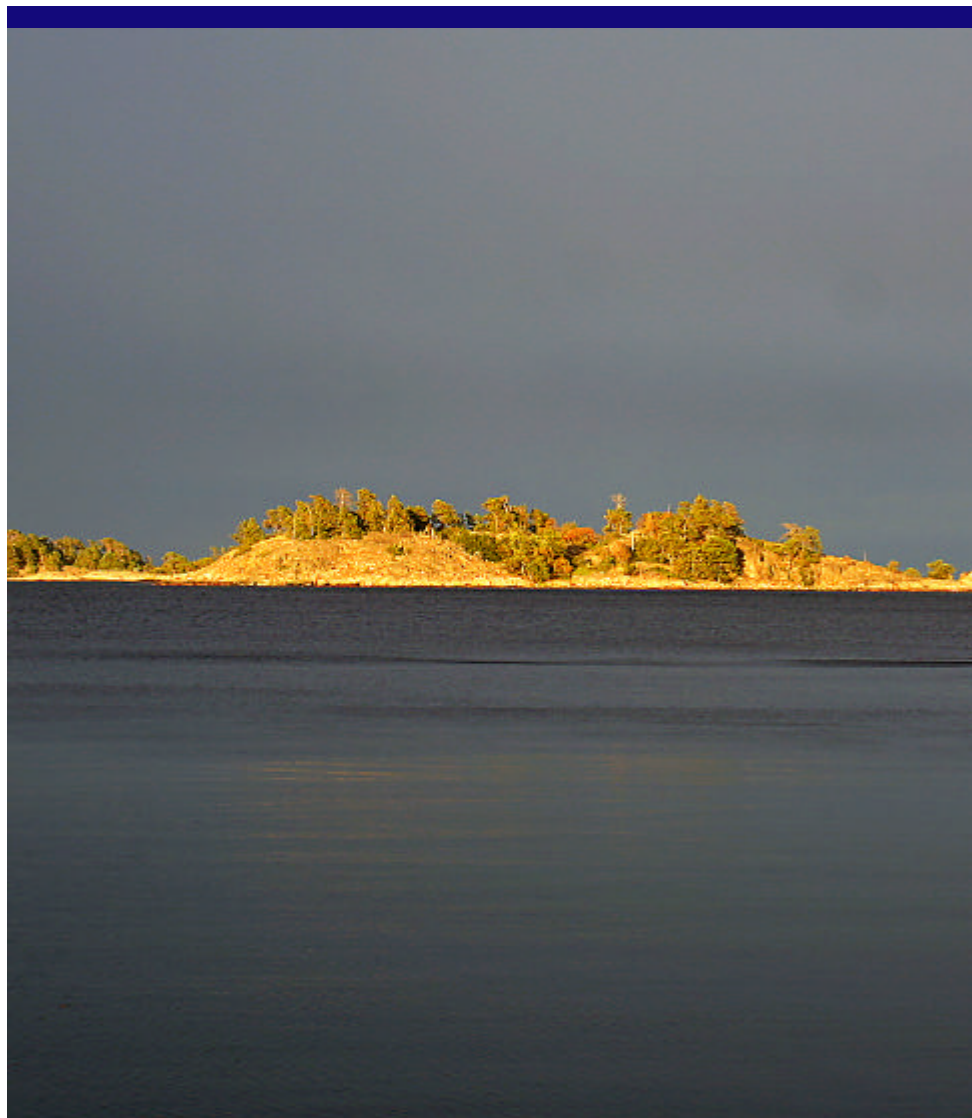

RBK-Eko

19 Feb. 2003

Redaktören har ordet:

Så var det dags för en ny omgång RBK Eko med litet tips och information! Idag är det busväder med snö på tvären och vått, vått, vått. Bilar i diket, halkvarning, väntan på perronger och vid hållplatser!

Vad är då bättre än att sätta sig ner och tänka framåt och, förhoppningsvis, önska sig en sommar lik den år 2002.

Båtmässa i Göteborg, snart dags i Älvsjö också.

Innan man hinner ana det så är det dags att lägga på täckningen och se hur vintern farit fram med ögonstenen. Putsa, ta en kopp kaffe i solen, prata med båtgrannen.

Segel - eller motorbåt? Ja det är efter tycke och smak. Penningpungen spelar förstås också in. Och ju större båt desto mer kunskap behövs.

Vad är då så speciellt med båt?

Frisk luft, uppleva solblanka vatten, vacker natur, hitta den lilla ”egna” ön och bada näck eller leta upp vännerna från i fjol och ”tävla” litet oseriöst.

Kanske, som avslutning, en liten historia som varit med förr:

Kapten, ni har förstås seglat på hela jordklotet, som ni skeppare brukar skryta med.

Nä, jorden är faktiskt det enda stället jag inte har seglat på!

Simma lugnt i sommar och du: Glöm inte flytvästen – du blir brun ändå!

Men ännu dröjer det innan den första isspjärnan visar sig – men den kommer med våren, var så säker!

Gittan

Ordförande har ordet:

Så har vi åter lagt ett år bakom oss, vilket medför att man tänker tillbaka för att se vad som hänt i RBK under det gångna året. Vi kan väl börja titta tillbaka på vintersäsongen som inte var den bästa för våra arbeten som vi från styrelsen tänkt att få utfört. Men ett stort arbete fick vi utfört och lagom färdigt till båtsäsongens start. Vi från styrelsen, vill tacka alla som var med och såg till att A-bryggan i sitt dåliga skick blev riven och återuppbyggd. Det var allt vi orkade med och fick klart av de arbeten vi från styrelsen planerat att genomföra innan båtsäsongen började. Sommaren blev en riktig höjdare med mycket sol och värme vilket jag hoppas att alla njöt och tog vara på. Som vanligt tar sommaren slut och hösten gör sitt intåg med kortare dagar och en lägre temperatur som man kanske inte njuter av lika mycket som under tidigare sommark dagar. När nu hösten har kommit och båtarna har tagits upp och vintertäckts, är det dags att ta tag i de arbeten som var planerade att genomföra föregående höst och vinter. Ett arbete som vi länge planerat att genomföra är ombyggnaden av vår "sjösättningsramp", vilken blev klar under hösten med hjälp av klubbmedlemmar och entreprenörer. Det som återstår att göra, är markarbeten i anslutning till rampen och runt omkring. Vi har även kommit igång med el-arbeten inom klubbområdet och påbörjat för att sätta upp nytt staket, nedmontering av Mastkran för att måla och sätta dit elwinch samt att bygga nytt däck för mastkranen enär det gamla börjar bli dåligt och rangligt. Om tiden räcker innan vårsäsongen börjar tänker vi fortsätta med våra kajkanter så vi slipper se marken att försvinna ut i havet. Självklart finns det mycket annat att göra i Rangsta såsom att måla Maststället, Klubbhuset, Förrådslängan m.m. Som man ser finns det mycket att göra, men utan medlemmarnas hjälp är det svårt att få allt detta utfört, men det är min förhoppning att alla i klubben tar sitt ansvar och ställer upp när bryggvärderna ringer och ber om hjälp för arbetenas genomförande. Ju tidigare vi blir färdiga med de arbeten som är planerade, så kan vi få njuta av allt det fina vi har inom Rangsta Båtklubb.

Med detta vill jag tacka RBKs medlemmar för de arbetsinsatser som gjorts under år 2002, och hoppas på ett lika gott samarbete under år 2003.

Bo Bodén
ordf.

RBK får egen hemsida!

Styrelsen har under hösten påbörjat arbetet med en hemsida som främst riktar sig till medlemmarna.

På hemsidan kommer bl. a uppgifter om aktiviteter, nyckeltal samt klubbhistorik att finnas.

Lanseringen av hemsidan beräknas till våren och information om hemsidan kommer att lämnas på årsmötet, om möjligt även en demonstration.

Detta är ett första försök och meningen är att den med tiden skall förfinas vilket bäst kan ske genom att få in synpunkter och idéer från intresserade medlemmar.

/ Henrik

RBK

Klubben

Här finns vi
(405 kB)

Förtroendevalda

Kontaktpersoner

Aktuellt

Fotoarkiv

Home

Mail till RBK

Mail till webmaster

Senaste
uppdatering
2002-11-05

Välkommen till Rangsta Båtklubb RBK

Större bild - klicka på bilden (765kB)

E-Mail adress till Rangsta Båtklubb = RangstaBK@Spray.se

Har du synpunkter på något som rör RBK eller vill skriva till någon i styrelsen så skicka ett E-mail till **RangstaBK@spray.se**.

Hela styrelsen har tillgång till denna brevlåda, men i brådskande ärenden är det fortfarande bäst att använda telefonen.

Insändare och artiklar till kommande RBK-Eko mottages också tacksamt denna väg.

Adressändring ?

Glöm inte att anmäla adressändring till RBK om du flyttar !

Besiktningsmän

Under en längre tid så har klubben haft två personer som utbildats till säkerhetsbesiktningsmän. Nu kommer en av dem lämna klubben och då har styrelsen beslutat att utbilda en ersättare.

Om du vill veta vad en besiktningsman kan bidra med så gå in på länken http://www.batunionen.com/dokument/Rad_Tips.pdf och läs vad säkerheten omfattas av. Mycket kan man naturligtvis göra själv men en besiktningsman är då utbildad för att kunna värdera och dokumentera vad som är en säkerhetsrisk.

/ Henrik

På rätt kurs ?

Om ni är intresserade av att styrelsen skall ordna någon form av kurs i t ex Navigering / GPS / sjukvård eller någonting annat i klubbhuset så hör av er. Blir vi tillräckligt många så kör vi igång.

/ Styrelsen

Tack Kicki och Tore Nyberg!

Efter 39 år i RBK flyttar nu Kicki och Tore Nyberg från Rangsta och Sorunda. De har båda jobbat mycket aktivt inom klubben och tillfört mycket. Tore kanske mest, särskilt på senare tid.

Jag fick en idé om att göra en intervju med dem innan de försvinner inåt landet.

Båda var med och startade RBK:s ungdomssektionen. Idé med ungdomssektion var Hasse Anderssons och sonen Sten Andersson och Karin Sellén var naturliga ledare tillsammans med några av de äldre. Tore tillsammans med ett tiotal andra pappor byggde segeljollar till ungdomarna i marklokalen hos Karl-Erik Nordenberg (huset mitt emot Konsum i Spångbro.).

Kicki och Tore var med som ledare på Arkholmens seglarläger under åren i slutet på 70-talet, där Kicki och Eva Strömberg enligt Tore ”kokade spagetti som man senare använde när dansbanan byggdes.”

De två döttrarna Agneta och Helen var naturligtvis med på Världsrekordseglingen, där RBK hade rekordet under en kort tid. Tyvärr kom aldrig rekordet in i Guinness rekordbok då en annan klubb lyckades slå rekordtiden strax efter under bättre väderförhållanden. Rekordet gick ut på att ungdomssektionens ungdomar skulle hålla två jollar seglande under ett antal timmar.

Ungdomarna var väl påbyltade med tröjor, byxor, seglarställ, vantar och tjocka mössor. Men vad hjälpte det när det var total stiltje och nästan is på vattnet när termometern på natten kröp ner mot nollstrecket. Då var det gott med värmande soppa och annan föda som föräldrar och medlemmar ordnade till.

Kicki och Tore minns också julaftnarna när det serverades choklad för ungdomarna i Klubbstugan, Gubb- och Gummracen i jolle som gick av stapeln på sommaren, höst- och vårfester med dans och mat som hölls i festkommitténs regi. De senare hölls i Bygdegården, men ibland var det fest vid bryggan i anslutning till tävlingar eller något jubileum och spontant eller planerat ute på Arkholmen.

Flitigt anlitade och alltid arbetsvilliga har båda varit, speciellt Tore under de senare åren. Han har varit vice hamnkapten, bryggvärd, vagnbas samt arbetsledare under isättningarna och upptagningar.

Han har alltid funnits till hands när ”arbetsplikten” kallat, så det har blivit åtskilliga arbetstimmar Tore har tillbringat vid Rangsta brygga. Och Kicki har alltid funnits med och bjudit på kaffe och smörgås och ett glatt leende. Tore säger som så många andra att tiderna förändras, de ”gamla” försvinner och gemenskap och stämning med dem. Och det är ju sant. Nu förtiden finns ingen tid – frivilligheten är borta, det blir mer en Marina vid Rangsta istället, precis som på andra ställen.

Första båten familjen skaffade sig var en 8 meters ekbåt, Laurus, och med den utforskades förstas skärgården. Detta är en familj som tillbringat många seglatser under sommarmånaderna under åren. Oftast var de ute så länge att de så gott som aldrig hann med att delta i tävlingsseglingar som hölls här hemma. De har bytt ”upp sig” under årens lopp och under senare tid seglat ”Sabina”, en Forjus 31.

De har ”gjort ” Göta Kanal 4-5 gånger (första gången –86), varit i Danmark, (en favorit är Bornholm, där de ofta lagt till på hemvägen från Västkusten) Norge och 2001 gjorde de en L-Å-N-G semesterresa till Estland och Lettland.

Det är något som både Kicki och Tore varmt rekommenderar. Den seglatserna var en upplevelse som ingen av dem vill vara utan.

Tore berättar:

Vi startade med att ta kontakt med Estlands, Lettlands, Litauens samt Polens ambassader och fick ett enormt gensvar. Bl. a kopierades sjökort till oss, sjökort som inte finns på marknaden.

Estland och Lettland var en ovanlig men fantastisk upplevelse. (Vi hade hoppats få segla till Litauen och Polen ett annat år, men det blir ju av förståeliga skäl inte av nu).

Seglingen som så, i de Lettländska och Estländska vattnen är inte så rolig. Det är långgrund och raka vatten. Man ligger i bevakade hamnar, så risken för rån eller dylikt är obefintlig. Det är svårt med språket, men människorna är så otroligt tillmötesgående, så vänliga och hjälpsamma.

På Runö, träffade vi en äldre dam, Eva, som bor på Lidingö. Estland har ju lämnat ju tillbaks de landområden som ockuperades till de ursprungliga ägarna och de svenskboende som fått tillbaka släktens gårdar åker över och förhandlar med bönder som numera sköter deras mark.

Eva var uppvuxen på Runö och kom till Sverige under kriget. Hon berättade hur det var när ryssen kom.

På Runö träffade vi också på en mycket gammal tant, en ryska, så böjd och krokig. Hon pladdrade på och vi förstod inte vad hon sa. Men vi förstod att hon blivit kvar sedan ryssarna "åkt hem" och hon bodde i ett mycket förfallet hus utan ens gardiner för fönstren.

På Ormsö var det, som på andra ställen, också mycket fattigt, tomt på hyllorna i affärerna, stugorna fallfärdiga, kolocher som står och förfaller samman.

Där mötte vi en gammal tant, Maria, 90 år fyllda. Det finns många gamla kvinnor på öarna. Maria var glad åt att få prata svenska och hon berättade att när hon fyllde 90 år fick hon ett telegram från svenska kungen. "Men inte gick det att äta" sa hon.

Hon hade en vän i Sverige som dött och ville gärna ge en klockringning som "avsked". Men det hade hon inte råd med. Vi bad att få ge henne 100 estniska kronor, det är ca 60 svenska, och hon kunde då betala klockringningen för att hedra sin vän.

Vid ett annat tillfälle hjälpte vi en gammal dam att bära hem vatten från brunnen (När det kom starka människor brukade hon be dem om hjälp eftersom det var mycket tungt för henne).

Det var besvärligt för först måste man ta bort alla sniglar som följde med innan man kunde leverera vattnet.

På många orter är det en enorm klasskillnad. Det är där de nyrika har sina nya flotta hus och en bit ifrån bor de "fattiga" i fallfärdiga kåkar som knappt står för sig själv.

På förmiddagen går kvinnorna, de yngre, ut och kanske handlar. De är klädda som till fest, urringade blanka, klänningar, mer likt aftonklänning än förmiddagsklädsel.

Däremot är de yngre männen, nästan utan undantag, mycket fulla. Matvaror, mm, är det ont om, men vodka flödar.

Hamnkaptenerna säger att tullen är viktig. Och det är spännande med tullarna. De har inte mycket att säga till om, men de spelar märkvärdiga.

Även om man har alla papper i ordning så fattas det, enligt dem, ändå något. Men det var aldrig otrevligt. Tvärtom.

Vid ett tillfälle hade vi haft god vind och "kom för tidigt" till ett ställe där vi skulle in i oljehamnen och sen följa en flod upp till yachthamnen.

Det var helt mörkt, vi såg ingenting. Då tändes en strålkastare, som "lyste" vägen för oss, uppför floden genom en böj tills en blinkande lampa visade oss var kajen var belägen. Så de ställer verkligen upp för gästerna och ger ett fint mottagande.

Tore hade nog kunnat berätta ännu mer vi hoppas att det som vi här berättat om har sått ett frö hos någon av RBK Ekos läsare. Kanske denna seglats är något att ta efter och genomföra.

Men - nu säljer Kicki och Tore sitt hus och sin båt i Sorunda och tar med döttrarna med familjer till Småland istället.

Jag frågade om Kicki och Tore tänkte segla på Vättern fortsättningsvis, då jag misstänker att de hamnat i närheten av Gränna. Nej, skrattar Tore, de enda båtturer som nu blir av är i Mosserydsjön. Den är så grund att man endast kan ro med en eka där.

Det lär finnas kräftor där och säkert finns det fisk så Tore kan ta med sig barnbarnen ut och fiska när han ägnat dagarna åt att reparera husen. För fiske är ett måste, i alla fall för dottersonen.

Vi från RBK Eko tackar Kicki och Tore för alla de 39 åren och önskar LYCKA TILL långt från Himmerviken.

Gittan

Göta Kanal

Kicki och Tore Nyberg berättade att de gjort flera resor genom kanalen.

Litet information:

Maxlängden för båtar är 30 meter. Maxbredden är 7 meter. Maxdjupet är 2.8 meter. Maxhöjden är 22 meter. Högsta fart är 5 knop.

Antal slussar är 58. Antal gästhamnar är 17.

Den högsta höjden över havet är 91.8 meter.

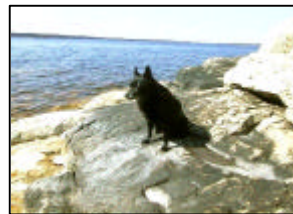
Det är (sommaren 2002) fritt fisk i kanalen utom vid Borensnult i Motala.

Det krävs dock fiskekort i sjöarna.

Båtsporkortet nr 122 täcker sträckan Mem – Sjötorp. För vidare färd till Göteborg krävs nr 133 och 135 över Väneren samt 1351 för Trollhätte kanal.

Vill du åka med egen båt finns mer information att hämta på webben:
www.gotakanal.se

**- ”Lita på din hund”
utdrag ur en loggbok**

Sjösemester under segel. Natthamn på Harstena i St. Annas skärgård, Östergötland.

Trots den soliga sommaren vi helst minns, så var det 2 veckor sämre väder med regn över vissa delar på ostkusten. Detta utspelar sig under en av de veckorna.

Vi hade lagt till vid Harstena norrhamnen, ätit middag och det var dags för kvällspromenaden. Att gå ner till byn tar en dryg halvtimme. Vi hade blivit varskodda om att ta på stövlar för gångstigen var sönderregnad. Från en annan båt hörde vi om att det var mycket mygg inne i skogen och sänkorna. Med myggmedel och stövlar traskar vi (kapten, matte och Affie skeppshund) iväg. Vissa delar blev Affie buren på grund av snår och sumpmark. När vi kommit ner till byn beslutar vi att gå vidare ut till udden. Det tar ytterligare minst 20 minuter men kvällen var skön, och där finns kiosken som säljer nyrökt fisk och glass m.m.. Väl ute på udden vilade vi en stund och växlade några ord med de bofasta på ön, medan glassen förtärdes i kvällssolen.

Vi visste att det skulle finnas en genväg ner till viken där vår båt fanns. Vi frågade och blev påvisade var den stigen började, så vi trampade iväg. Affie hade blivit tillsagd att nu skulle vi tillbaks till båten. Hon travade före oss på stigen. Nu skulle vår sträcka tillbaks, vara hälften så lång, som om vi skulle ha gått samma väg som vi kom. Bäst av allt vi skulle också slippa de värsta myggorna.

Efter ett tag så delade sig stigen, som vi går på. Affie väljer den stig som hon anser vara rätt. Hon hör lite illa, så hon hinner ett stycke bort innan jag kommer ifatt och berättar att vi vill gå den andra stigen. Vi tyckte att den verkade mest trolig i den riktning som båten fanns. (-Undrar vad en hund tänker om oss människor, som gör helt fel ibland.)

Affie följde med oss, men nu gick hon sist. Det syntes på henne att vi gick fel. Hunden hade återigen helt rätt, vi kom in på helt fel spår. Här var om ännu mer snår och gytjtja. Stövlarna sögs fast i underlaget vi tog oss fram genom. Vi insåg hur fel vi gått och försöker ta oss tillbaks till Affis valda gångstig. Nu var vi inne bland vassa snår och buskar, så det kändes som att ta sig fram i en vattendränkta djungel.

Vi hittade en spång vid en vattensänka som vi passerade och sedan blev det något bättre. Så småningom kom vi äntligen fram till den stig som Affie hade valt. Trot´ om ni vill, men nu skuttar vår lilla hund före oss igen. Den här stigen ledde oss hem till båten. Vi fick be Affie om ursäkt och belönade henne rikligt, hon hade haft rätt hela tiden. Vi skulle ha följt med henne och inte haft egna idéer om hur vi skulle ta oss fram. Har vi bara vatten under kölen så har vi inga problem att navigera, men på landbacken kan det ibland vara knepigt.

Kliande och rivande alla svettiga myggbett, tog vi oss ett svalkande bad när vi kom fram till båten. Skurade våra stövlar rena innan vi gick under däck och stängde alla flygfän ute.

Jag fick för länge sedan ett par ord med mig på vägen i hundlivet.

- Lita på din hund, så behöver du aldrig gå vilse. Jag följer det rådet för det mesta, men tyvärr inte den här gången. Trots att vår hund är gammal, liten, ser och hör lite dåligt, så skulle hon naturligtvis ha blivit trodd. För hennes luktsinne är det inget fel på.

Hon har fått uppskattning och upprättelse i stor mängd, efter det.

Vid pennan Rose-Marie

Bokläsning

”Det bästa med skärgården är att den finns kvar och ännu jungfrulig stiger ur havet”, skriver Lars-Erik Landell i sin bok: *Fåglar, blommor, hus och träd i Stockholm*.

Han går på strövtåg lika hemtamt i innerstaden som i förorten, på Mälaren som i skärgården.

Boken känns nästan magisk och man trolldomsbinds av innehållet, vare sig det är från Tyrestaskogen, Långolmen eller utsikten från Kymmendö.

”*Den sista Sundskärsbon* handlar om Kerstin Fogelström som bott på Sundskär sen 1949 i ett hus utan el, rinnande vatten eller andra bekvämligheter, som vi ”stadsbor” är vana vid.

De flesta som lägger till och träffar Kerstin säger: ”Så du bor på Gösta Bohmans ö?” Men den frågande får snart ett svar som säkert generar:

”Nej, det är han som bor på vår ö, vi var här först.”

Det Kerstin inte vet av erfarenhet och kunskap om båtfärder och fiske är nog inte värt att veta.

Hon har kunskaper om hav och is, kan tyda tecken i skyn och vet hur näten skall läggas.

Jag kan bara säga: Läs den!

Gittan

Håll Sverige och svenska vatten rena!

Vi gjorde en resa till grannlandet Finland i somras, maken och jag. Det var med en av de stora båtarna. Vädret var vackert och vi kunde sitta ute och njuta av sol och vind. Men det går ju inte att sitta still hela tiden så jag ställde mig vid relingen och såg vattnet strömma längs utsidan. Det var underbart!

När vi närmade oss land såg vi en del skräp som kastats från någon mindre? större? båt. Det var plastpåsar med varierande innehåll – avståndet gjorde att vi ej såg vad det var.

När jag strax efter läste om föroreningar i en tidskrift om hur det egentligen ser ut i vattnen så blev jag bestört. I Nordsjön kastas 20 000 ton skräp, främst plast som skadar både djur och växter.

Som exempel nämndes att en liten plastpåse kan lägga sig i magen som en hinna på en fågel och hindra den från att ta upp näring och i Frankrike har man hittat en näbbval som hade 33 kg plast i magen.!!

När man betänker att en aluminiumburk har en livslängd i havsvatten på

200 - 500 år och en plastflaska kan vara kvar i vattnet i 450 år, då borde man tänka sig för mer än en gång innan man kastar ifrån sig skräpet. Det görs stora reportage om oljekatastrofer, men jag tror att det skulle behövas information även om det "lilla".

När vi är på sol-och bad-semester så är det ju oftast rent och snyggt på de stränder där vi turister håller till, men har ni sett en bit ifrån där de inhemska badar, t ex i Spanien eller någon ö i Medelhavet?

Kanske något för dem som arbetar inom EU-gemenskapen att tänka till om?

Gittan

Båtköp!

Går du i båtköpartankar?

Lars Porne, Svenska Dagbladet hade i april förra året en intervju med besiktningsmannen Conny Zetterberg.

Hans råd till båtköpare är i sammanfattning:

Gå på intrycket, känslan i första hand. Titta på båtens allmänsklick för att få en bild av hur den är skött. En misskött båt är risig i allt.

Titta noga på kölinfästningen. Har det läckt vid bultarna? En svajköl kan leda till haveri.

Se till att få båten upphängd så kölen är fri. Rör den på sig när man sparar på den är det fel.

Titta på kölen. Är det sprickor i framkanten måste en elektronisk fuktmätare tas fram. Samma sak gäller rodret. Där kan det komma in vatten via hjärtstocken, vilket kan leda till att rodret spricker upp som en ärtskida.

Titta på röstjärnen, det är viktigt. Lösa röstjärn är ovanligt men det kan förekomma vatteninträning.

Kontrollera att båtens ventiler inte läcker.

Kontrollera bottengenomföringarna mycket noga. Se upp för genomföringar med kranar som fastnat och slangar med slangklämmor som rostat. Kontrollera gasolinstallationerna. Gasol är livsfarligt om inte installationerna är ok. Slangar bör bytas vartannat år oavsett hur de ser ut och systemet bör provtryckas. Dessutom skall gasoltuberna stå i ett dränerat utrymme.

Om masten står på däck, så kontrollera hur det ser ut under mastfoten.

Och om däcket visar tecken på att tryckas ihop är det fara å färde.

En snabb hoptryckning får riggen att slakna. Skador syns sällan i riggen men var observant på bucklor i aluminiummasten.

Böldpest kan vara svår att upptäcka innan synliga blåsor och bulor bildats på båtens undervattensskropp. Det bör undersökas med en elektronisk fukt-mäta4e. Det är lättare att åtgärda böldpest i skrovet än vatteninträning i däck. Ett teakdäck har flera tusen skruvar ner i det underliggande sandwichlaminatet och alltså flera tusen möjligheter till vattengenomträngning. Att riva upp ett däck är inge lätt sak.

Conny råder presumtiva köpare att helst inte köpa en begagnad båt med teakdäck.

Det bästa är nog att vända sig till en auktoriserad båtbesiktningsman, som är ansluten till Båtbesiktningsmännens Riksförening. Kostnaden: förra året ca 600:-/timme som är väl använda pengar.

Köper du båt som ligger på land så skriv in i köpekontraktet att säljaren skall åtgärda felaktigheter som inte kan upptäckas förrän båten är i sjön, som t ex läckage, motorfel, fel på logg och ekolod.

Lycka till!

Har du haft otur och fått böldpest kan du få tips och hjälp i referensboken ”Böldpest” av Peter Nylander.

